

**Clavis Aurea Thesauri Partheno-Carmelitici, Sive
Dissertatio Historico-Theologica, Referans atque
Exponens Antiquitatem & originem, confirmationem ac
propagationem, beneficia ac privilegia, gratias & ...**

Paulus <Ab Omnibus Sanctis>

Viennæ Austriae, 1669

VII. Theologorum ac Historiographorum suffragijs eadem veritas
confirmatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64293)

greces pu-
blicas, &
similia,
quis cum
indifferen-
tibus cau-
meret?

asseruerint de nostro SIMONE? Hoc si concesseris, imprudentissi-
mos facies, quæ summa erit summam in Purpuram injuria, atq; ar-
gumentum efficax, eandem in reliquis suscipiendi incuriam; si nega-
veris, parem eum cæteris Sanctorum historijs (quod intendimus)
Carmelo-Parthenij Scapularis fateberis certitudinem.

Mitto suffragari pariter gravissimorum Authorum copiam, de
quibus inferiàs. Mitta, si lubet, primæ Sedis auctoritatem: Pontifi-
cem & Cardinales, dignitate & infulis destitutos considero: eosdem
tamen viros doctissimos ac sapientissimos visionem asserentes, post
maturum examen, quis non audiat Doctores? illorum sententiam,
privatæ facultatis decreto, aut duorum Doctorum, quis audeat im-
parem asserere?

Ita Scapal.
Mariano
part. I.
cap. 2.

Tandem ad caput Pontificia comprobationis, inquit Theophilus Ray-
naudus, in qua versamur, pertinet Concesso largissima indulgentiarum Sodalibus
Virginis Scapularis collatarum, quæ illecebrâ innumeri per universam Ecclesiam
Sodales, accedente promissione à DEIPARA factâ S. SIMONI in favorem
Sodalium, pium hunc ritum religiosè usurpantium, magnâ voluntate in Sodali-
tium dant nomina: & observationes sacras in eo prescriptas, singulari pietate
frequentant. Vnde potens argumentum, & meo judicio ineluctabile ducitur, pro
veritate visionis Stockianæ, &c. Hactenus ille.

CAPUT VII.

Theologorum ac Historiographorum suffragijs eadem
veritas confirmatur.

43.
Recensentur Theo-
logi ac Hi-
storiogra-
phi ejusdè
veritatis
testes.

ELVSTRIVM Scriptorum, qui B. SIMONIS nostri
Marianam visionem ac revelationem, privilegiatq; Sca-
pularis traditionem probârunt, posteritati ac literis man-
dârunt, agmen ducit Venerab. Petrus Swaningtonus, ejus-
dem sancti Viri socius ac confessorius, natione Anglus, patriâ Nor-
folcensis, SS: Theologiæ Doctor & Professor primùm Oxonij in An-
glia, deinde Burdigalæ in Vasconia. Scripsit hic vitam B. SIMO-
NIS, atque divinitus traditi sacri Scapularis, primiq; per illud pa-
trati miraculi historiam: quam R. P. Ioannes Cheron in Vindicijs pri-
vilegiati Scapularis pag. 165. & seqq. adducit. Hic Petrus admodum
celebris est, non solum apud Carmelitas, verùm etiam apud Harps-
feldsum

feldium Historiæ Anglorum sæculo 13. cap. 15. Antonium Possavinum in Apparatu Sacr. Tom. 2. Joannem Pittæum de illustr. Angliæ Scriptoribus atate 13. ad ann. 1270. qui illum eximio exornat elogio, aliõsq; non paucos. Tradit Thomas Saracenus, eum à S. SIMONE Comitijsq; Generalibus Alisfordiæ celebratis delegatum fuisse Oratorem ad INNOCENTIUM IV. Pontif. à quo non modicos, pro suæ Religionis incremento obtinuit favores, ac beneficia.

Guilielmus Coventriensis, natione Anglus, Ordinis nostri Coventriæ alumnus. Vir, verbis utor Pittæi, acutus ingenio, comptus stylo, maturus judicio, sententijs gravis, & in medicandis sacrorum eloquiorum mysterijs assiduus, in eisdem percipiendis felix, in explicandis dexter, clarus, perspicuus; quicquid protulit, eleganter locutus est; quicquid chartis commisit, polito scripsit stylo; & quibusdam interjectis subjungit: Omnia ejus scripta sonant elegantiam, redolent pietatem, ut ab eximio Religioso, scientijs instructo profecta, nemo, qui legerit & intellexerit, unquam dubitaverit. Scripsit præter complura opera à Pittæo & alijs relata, de Adventu Carmelitarum in Angliam librum unum, ac Scutum Carmelitarum libris tribus circa ann. Domini 1348. in quo SIMONIS nostri Beatissimi visionem &c. compendiò recenset. S. SIMON de Anglia, inquit, Generalis Ordinis sextus, qui DEI gloriosissimam Genitricem jugiter deprecabatur, ut Carmelitarum Ordinem, qui speciali gaudet ipsius Virginis titulo, aliquo communiret privilegio, dicens voce devotissimâ: Flos Carmeli, Vitis florifera, Splendor Celi, Virgo puerpera singularis, Mater mitis, sed viri nescia, Carmelitis da privilegia, Stella maris. Cui Beatissima Virgo cum multitudine Angelorum apparuit, SCAPULARE Ordinis in benedictis manibus suis tenens, & dicens: Hoc erit tibi, & cunctis Carmelitis privilegium, quòd in hoc moriens æternum non patietur incendium: id est, (subjungit præfatus Guilielmus, & Joannes Grossius mox adducendus, exponendo illa præfata SS. Virginis verba) in hoc moriens salvabitur.

Ioannes Grossius, natione Gallus, patriâ Tholosanus, Ordinis nostri Generalis electus ann. 1389. quem Trithemius insignem divinarum scripturarum Doctorem nuncupat, scripsit præter recensitos ab eodem Trithemio libros Tractat. de Sanctis Ordinis, in quo de S. Scapulari B. SIMONI nostro à DEIPARA collato, eadem omninò habet, quæ mox & Guilielmo Coventriensi retulimus.

In Vita S.
Simonis.

In Catalogo
Scriptorum
Angliæ ad
ann. 1360.

Lib. de il-
lustr. Car-
melit. scri-
ptor. & Pos-
sevin. in
Appar. Sac.

Iisdem

Iisdem penè verbis, quibus *Coventriensis* & *Grossus* jam laudati, Scapularis divinitus traditi historiam describit *Thomas Bradleus* sive *Scropus* Tract. de institutione Ord. Carmel. cap. 2. Hic è nobilissimo inter Anglos sanguine procreatus, claritatem generis litteris & virtutibus plurimum illustravit. Primum Ordinis S. Benedicti Monachus fuit, deinde arctioris vitæ desiderio flagrans ann. 1430. ad Carmelitas transijt in Norwicensi asceterio solemnè professione emissâ: vitam duxit in austeritate penè incredibili, populo diligenter prædicans non verbo solum, verum etiam exemplo: extra prædicationis tempus ferè semper cellâ reclusus ad annos 20. vitam ibi egit anachoreticam. Tandem ab EUGENIO IV. ann. 1446. Episcopus Dromorensis in Hibernia creatus, & postmodum ab eodem Legatus Apostolicus ad Rhodienses missus, vivendi finem fecit anno ætatis suæ plus minus centesimo, Christi verò nati 1491. die decimo quinto Januarij, non sine insignis opinione sanctitatis. Ita ferè cum alijs *Joannes Pitsæus* lib. de Illustr. Angliæ Scriptoribus ad ann. 1491. ubi etiam operum ejus catalogum attexit.

Horum vestigijs inhæsit *Baldwinus Leersius* circa ann. 1460. in Collectaneo exemplorum ac miraculorum cap. 4. in quo de S. SIMONE & apparitione DEIPARÆ illi exhibitæ differit.

Gerardus Edamus seu ab Edam Harlemonsis circa ann. 1490. in lib. vers. heroic. conscripto. cap. 2.

Circa idem tempus *Nicolaus Simonis* etiam Harlemonsis, scripsit vitam S. SIMONIS Stockij, teste *Pitsæo* ætat. 13. operis supra laudati ad ann. 1265. & *Joanne Molano* in Martyrol. *Vsuardi* ad diem 16. May.

Joannes Currisex & *Petrus Brunius*, hic in Oratione ad Patres Capituli Provincialis Franciæ excus. Alosti: ille in Catalogo Scriptorum & Sanctorum Ordinis, adducuntur à *Lezano* in Patronat. *Mariano* cap. 5. num. 10. tanquam testes hujus veritatis.

Arnoldus Bostius scripsit ann. 1479. insigne opusculum de Patronat. SS. Virg. Mariæ, in quo cap. 10. eleganti stylo visionem Stockij, ac receptionem Mariani Scapularis prosequitur. Author est, non solum à *Trithemio*, sed plerisque alijs apud *Petrum Lucium*, *Postevinum*, &c. plurimum commendatus.

Joannes Paleonydorus Batavus, quem de Aqua veteri appellat *Trithemius* lib. 2. de Scriptor. Carmelit. num. ultimo, scripsit ante annum

1492.

1492. ut probat P. Irenæus à S. Jacobo, opus tripartitum de antiquitate & sanctimonia Eremitarum montis Carmeli, in quo cap. 7. libri 3. totam S. SIMONIS visionem commemorat. Nuperus quidam auctor parum piè in Divam Carmelitanam, aliosque nonnullos Sanctos affectus, putat præfatum Stockij visum admittendum haud esse, eo quod illud non legerit apud ullum Paleonydoro antiquiorem. Verùm, ut nihil dicam de argumento adeo levi & futili, vindices habet Paleonydorus eos omnes, quos supra recensuimus, Swaningtonum, Coventriensem, Grossium, Bradleyum, Leërsium, Harlemlensem, Bostium &c.

Robertum Balè Carmelitam Brunhauientem ann. 1497. composuisse Ecclesiasticum S. SIMONIS nostri Officium affirmat ex Molano loco supra citat. Theophylus Raynaudus. Officium verò S. SIMONIS supra ducentos jam annos Burdegalæ in usu fuisse perhibet Lezana loco supra citato.

Monaldum Rosarium, Vasconem, & Rolandum Bouchiarium, Hannonium, affirmantibus Molano & Pitæo loc. supra citatù, vitam S. SIMONIS graphicè delineasse, nec præfatam visionem omisisse manifestum est. Utrumque appellat Molanus viris suis temporibus claros.

Petrus Royuella Hispanus, circa an. 1584. præter Tractat. de origine & quatuor prerogativis Ordinis Carmelit. & gratijs, quibus illum Romani Pontifices illustrarunt, scripsit Compendium de antiquitate gratijs & indulgentijs &c. Confraternitatis sacri Scapularis B. M. V. de Monte Carmelo, in quibus causæ nostræ patrocinatur.

Christophorus Sylvestranus Veronenfis, circa an. Domini 1585. præter complura, quæ Pollevinus recenset opera, de excellentijs sacri Scapularis à SS. Virgine B. SIMONI Anglico dati, & inconsutis toga Christi, comparationeq; cum illa Tractatum, ut inquit Aubertus Miræus, eruditione, subtilitate & spiritu plenissimum evulgavit.

Didacus Martinez de Coria an. 1590. in suo Dilucidario Historico lib. 10. Cap. 12.

Thomas à JESU Hispanus, quem sanctimonia & eruditione ævo nostro Carmelum illustrasse affirmant complures, an. 1599. edidit Salmanticeæ lib. de antiquitat. Ord. Carmelit. vide sis. Cap. 8. & lib. 2. de Confraternitat. Cap. 1.

Emmanuel Rodericus, Ordinis Minorum ann. 1601. Tom. 2. qq. Regul. quest. 97. art. 7.

Lib. de præ-
rect. D. Vir-
gin. sect. 3.
§. 6.

In Scapul.
Mariano
part. 1. c. 1.

Circa ann.
1508.

Cap. 7. lib.
de orig. Or-
din. Carm.

Aubertus Miræus, Bruxellensis, ob quàm plurima eruditionis sue monumenta Orbi notissimus, ann. 1610. edidit Antuerpiæ *lib. de Origine & incremento Ord. Carmelit.* vide sis *Cap. 6.* ubi compendium vite & SIMONIS, & ejus visionem describit.

Circa eadem tempora *Ioannes de Carthagena*, Ordinis Minorum eruditione, pietateque clarissimus, *Tom. 4. sui Marialis tres habet Homilia de B. M. V. de monte Carmelo*, in quibus de S. SIMONIS nostri visionem fulius disserit.

Sylvester Marulus Abbas Ord. Cisterciensis ann. 1613. in *Oceanum Religionum lib. 4.*

Marcus Guadalaxara seu *Xaverius*, Hispanus, ann. 1616. in *Theſauri spiritual. Religion. Carmelit. cap. 13. & 15.*

Benedictus Gononus, Cælestinus, ann. 1625. *lib. 4. de vitis PP. Occidentis*: iterumque in *Chronico DEIPARÆ ad an. 1250.*

Leo à S. Joanne, Visitator Apostolicus Ord. Carmelit. & Ecclesiastes Regis Galliæ, edidit Parisijs ann. 1625. *Typum vestis Religiosæ*, quo *seção 9.* agit de hac S. SIMONIS *Stockij* visione: & iterum in *Reddere Mariano 25.* vicibus in Gallijs recuso.

Christophorus le Roy, Doctor S. T. Parisiensis, in suo *Nemore sacro*, seu *Horto vite contemplative*, edito Parisijs ann. 1626. *Tom. 2. discursus 12.*

Petrus Thomas Sarracenus, Doct. Theol. Colleg. Bononiæ, & Sacralinquisit. Consultor, an. 1627. in *Menologio Carmel. in vita S. SIMONIS Stockij* qui liber (licet aliam ob causam) à Spondano cõmendatur *ad an. 1245. num. 22.* Et in alio opere, cui titulus: *Historia sacra de Origine & progressu Confraternit. B. M. V. de monte Carmelo*, 1. part. informat. 17. & part. 2. informat. 3. & seqq.

Cyprianus à S. MARIA, Belga, edidit eodem anno Colonia *Theſaurum Carmelitarum*, in cujus prima parte per complura capita agit de huius revelatione.

Franciscus Poiræus, Societ. JESU Theologus, anno 1630. edidit gallicè *Triplicem DEIPARÆ Coronam.* Vide *Tractat. 1. cap. 12. §. 7. n. 14. & Tractat. 4. cap. 12. §. 2. num. 5.*

Laurentius Beyerlinch, Protonotarius, Canonicus & Archipresbyter Antuerpiensis, edidit ann. 1631. *Theatrum vite Humane.* Vide *lib. 16.*

Philocalus Caputus, Italus, *Vir*, (ut de illo in sua *Bibliotheca Mariana part. 2.* testatur *Hippolytus Marraccius*) *pietate & sapientiâ clarus*, & Sacri

Sacri Collegij RR. PP. Magistrorum Theolog. Neapoli olim Decanus, edidit lib. inscriptum *Mons Carmelus*, in quo pluribus agit de sacr. Scapulari: & in suo *Quadragesimali* habet pro singulis Sabbathis Quadragesimæ insignem *Concionem de eodem Mariano habitu*.

Ioannes Baptista Novatus, Italus, Relig. Cleric. Regul. ministrantium infirmis Tomi. 2. de Eminentia DEIP. V. M. &c. cap. 12. in praxi colendi B. V. obsequio quinto.

Michaël Munnoz, Hispanus, in *Propugnaculo ELIÆ* an. 1635. Romæ edito, lib. 2. tit. 3. cap. 1. art. 2. num. 10.

Elias à S. Teresa, Antuerpiensis, in suo opere inscripto, *Legatio Ecclesie Triumphantis ad militantem*, edito primùm Antuerpiæ an. 1638. lib. 2. cap. 9. num. 19. & cap. 36. num. 10.

Cornelius à Lapide, Societ. JESV, in *Cantica Cantic.* ad verbum, *Caput tuum, ut Carmelus*.

Georgius Colvenerius, Duacene Universitatis Cancellarius, in *Calendario Saratiff. Virginis ad diem Januarij 30. & Martij 3.*

Paulus Zebentner, Germ. Societ. JESV, in *Promontorio male spei*, edito Gratiij lib. 3. parag. 13. num. 13. & seqq. tuetur, & exponit uberius hanc revelationem.

Paulus de Barry, ejusdem Societ. celeberrimus Scriptor in 3. parte *Annj sancti*, & in *Paradiso Hagiophila aperto ad diem 16. Julij*.

Laurentius Chryzogonus, Dalmata, ejusdem Societ. JESV, illustris Scriptor in prima parte *Mundi Mariani*, Viennæ editi, *Discursu 17. num. 73. 74. & 76.* qui num. 87. suum discursum hisce concludit verbis; *Libuit hac paulò diffusius explicare, ut ijs, qui contra Sodalitium hoc Sacri SCAPULARIS in Venerabili Carmelitano Ordine erectum, Privilegiumq; illud Sabbathinum liberiùs obloqui consueverunt, ad cor revertantur, & res adeò pias, adeò rationi consonas, à tot Summis Pontificibus confirmatas, dente theonimo arrodere, momiq; sublato supercilio carpere imposterum erubescant.*

Agidius Gelenius, German. Electoris Colonien. Consiliarius, & Historiographus Ecclesiasticus, lib. de *Colonia Agrippinensis magnitudine, &c. syntagmate 43. §. 7. & 8.*

Archangelus à S. Michaële, Italus, in *Tract. de privilegijs DEIPARÆ Virg. de monte Carmelo Scapularis gratijs, beneficijs, &c.*

R. D. Berthelot, magnus Vicarius Abbatie Senonensis S. Petri in Burgundia, in *Compendio mirabilium Sacri Scapularis, &c.*

Simon Martin Ord. Minimorum, in nona editione legendæ Sanctorum ad diem 16. Maij, in vita S. SIMONIS Stockij.

Ioannes Cheron, in Vindicijs privilegiati Scapularis.

Ioannes Baptista de Lezana Tom. 4. Annalium Ord. Carmelit. ad an. 1251. & in lib. de Patronatu Mariano cap. 5. num. 10. qui pro hac stabilenda veritate ibidem adducit Petrum Lucium in *Compendio Historico* cap. 12. Paulum Morigiam de *Origine Religion.* cap. 30. Onuphrium Meniscal. Tom. 1. *Concion. Sermones de B. M. V. de monte Carmelo.* Horatium Pancirolum, & alios.

Petrus Senerus, Germanus, Carthusiæ Moguntinæ alumnus, libro cui titulus, *MARIA Carmelitana.*

Theodorus Stratus, Italus, Generalis Ord. Carmelit. in sua *Instructio*ne pro sui Ordinis alumnis, maxime cap. 12.

Gregorius Nazianzenus à S. Basilio, in suo opere inscripto, *Adoptio Parthenia, &c.* Parisijs edita, maxime parte 2. per 30. capita & in alio opere nuncupato, *Instructio familiaris pro Confratribus Sodalitij B. V. M. de monte Carmelo*, præsertim cap. 4. 5. 6. & seqq.

Thomas Aquinas à S. Ioseph, Gallus, edidit duplicem dissertationem Apologeticam pro Sacro Scapulari: in quarum prima *Visionem S. SIMONIS Stockio exhibitam donumq; Scapularis*: in altera *Bullam Sabbatinam* allevit ac propugnat. Scripsit præterea libros tres de Scapulari, eximij *DEIPARÆ* Augustissimæ in Ordinem Carmelitarum amoris tessera. libro primo dixerit de donis vestimentorum in amoris tessera datis, ex omni literatura sacra, Ecclesiastica, profana. Altero de varijs vestibus, quas *DEIPARÆ* sui amatoribus largita est. Tertio de dono Scapularis, varijsq; ejus circumstantijs.

Philibertus Fezayus S. Theol. Doctor, ejusdemque in Univeritate Borbonia Aquensi Decanus, & Professor Regius, in opere inscripto *Duplex Privilegium sacri Scapularis Ordinis ac Confraternitatis Gloriosissime Virginis Mariæ de monte Carmelo.*

Joannes Pintus de Victoria, ann. 1626. edidit Valentia in Hispania Hierarchiam Carmelitanam in cujus Prima parte *Tractat. 5. cap. 3. & sermone de S. SIMONE Stock, &c.*

Theophilus Raynaudus Societ. JESU, lib. inscripto, *Scapulare Partheno-Carmeliticum illustratum & defensum, &c.* prodijt primùm Parisijs, deinde recusus fuit Venetijs, Coloniæ, & Lugduni.

Simon Starovolscius, Polonus, Vir maximæ eruditionis & eloquentiæ

quentiæ edidit Romæ: ann. 1646. Opusculum, *Vestis Mariana* inscriptum, seu dissertatio *sacrum Regine cali habitum* vulgò *SCAPVLARE* dictum, describens.

Philippus Lopezius, Advocatus Romanus, publicavit Romæ anno 1647. *Compendium vite seraphica Virginis THERESIÆ*, ex manuscriptis illustriss. ac Reverendiss. Domini Alphonu Manzanedo Patriarchæ Hierosolymitani, sacrae Rotæ Decani, & Procuratoris Canonizationis ejusdem Sanctæ, desumptum. vide *cap. 11.*

Michaël de Calvo, Tertij Ord. S. Francisci in *lib. cui titulus, Assumpta predicabilia super omnia Quadragesima Evangelia*, Concione 39. pro Sabbatho Dominicæ Palmarum, assumpto 2. quod inscripsit, *Maria Palma gloriosa montis Carmeli triumphat*, multis celebrat S. Scapulare.

Justinus Miechoviensis, Polonus, Ordinis Prædicator. Tom. 2. super *Litanias Lauretanas*, discurs. 232. & disc. 236.

Marchantius in opere *Vitis florigera* nuncupato, in sermonibus festi Commemorationis solemnis B. M. V. de monte Carm.

Daniel à S. Joseph in sermonibus Panegyricis de Sanctis, duobus disserit de sac. Scapulari.

Georgius à Regina Angelorum, qui Latinè edidit *Christophori Avendag-nij conciones*, quatuor subjunxit de *Mariano Scapulari*.

Antonius Olivari de Maldonato, Hispanus, opere Hispanicè inscripto: *Gobierno Moral del alma* Tom. 2. discursu 22. copiosè disserit de *Mariano Scapulari*.

Mathias à S. Joanne in libro Gallicè inscripto, *La varitable devotion du sacre Scapulaire*.

Simon à Spiritu sancto, Italus, in libello, cui titulus Italicè, *Theforo di gratie, e privilegij del Scapulare di nostra Signora del Carmine*, qui sæpiùs intra paucos annos recusus fuit, maxime Neapoli.

Philippus à Visitatione in diversis Opusculis de *Divæ Carmelitana*, & *sacro sancto ejusdem Scapulari*.

Irenæus à S. Jacobo, Gallus, in *Tractatu Theologico de singulari immaculata Virginis protectione*, sectione 1. cap. 1. §. 2. & seqq.

Daniel à Virgine Maria Flandro-Belgij iteratis vicibus Provincialis, in *vineæ Carmeli*, seu *Historia Eliani Ordinis Beatiss. Virg. MARIÆ de monte Carmelo* part. 5. cap. 3. & seqq.

Hippolytus Marraccius, Congreg. Clericor. Regular. Matris DEI,

Italus, Lucensis, *Lib. de Religiosis Marianis in S. Simone Stock.*

Antonius Sanderus, in *Brabantia illustrata agendo de Carmelo Bruxelensi*: & in *Historia Gandavensi* lib. 5. cap. 7.

Petrus à Maire DEI, natione Gallus, in suo opere inscripto, *Cognitio & Amot sacratiss. Virginis MARIE &c.* lib. 2. cap. 9.

Joannes Silveira, Tom. 3. *Commentariorum in Evangelia* lib. 5. cap. 23. quest. 27. & Tom. 4. lib. 6. cap. 51. q. 12.

Ludovicus à S. Theresia, in suo grandiori opere gallicè inscripto *La succession du S. Prophete Elie en l'ordre des Carmes, & en la Reforme de S. Therese.* Decimo tertio Ecclesie saculo, cap. 166. & seqq.

Gabriel à S. Vincentio, Italus, in Romano missionum Seminario SS. Theolog. & Controversiarum Fidei Professor in suo opere *de Gratia, Tract. 3. de merito disp. 19. quest. 5. num. 67.*

Segerus Pauli, natione Germanus, patriâ Colonienfis, in *Chronologia vite S. SIMONIS Stockij ad ann. 1251.* extat apud *Danielem à Vng. Maria* in opere supra laudato.

Henricus Jonghen, Ord. Minorum libro *de vera Fraternitate parte 2.* Ubi fufius ditlerit de Mariani Scapularis gratijs, privilegjs ac prodigijs.

Antonius à Spiritu sancto, Lusitanus, in *Directorio Regularium tripartito, Tract. 2. disp. 5. Sect. 3.* juxta novissimam auctioremque editionem Coloniensem.

Philippus à SS. Trinitate, Tom. 3. *Cursus Theolog. Tractat. 3. disput. 6. dub. 6.* & in *Decore Carmeli in vita S. SIMONIS Stock*, ac in *Theologia Carmelitana Romæ edita quest. 19. & 20. art. 3. & alibi.*

Procopius Brandenburgensis, Germ. Ord. Minorum Capuc. celebris Ecclesiastes, in suo *Mariali parte 2. sermone 47. & 48.* totus est in exponenda sacri Scapularis traditione ac privilegjs.

Emmanuel à Jesu Maria, Italus, S. Casareæ Majest. Ecclesiastes, edidit Romæ Tomos aliquot in Regulam Ord. Carmelitarum, quos inscripuit *Fructus Carmeli &c.* vide *discurs. 17.* ubi expendit revelationem S. Simonis & privilegia Marianæ vestis ipsi collatæ.

Tuffanus Foncherus in suo *Fonte Elie &c. part. 3. cap. 8.*

Philippus Maria à S. Paulo, Italus, S. Theologiæ Romæ Professor *Lib. 3. suorum serm. seu discurs. sacrorum Romæ editorum, serm. 3. & 4. in festo Commemorationis solemnis B. M. V. 16. Julij.*

Michaël

Michaël Baptista de la Nuzá, Hispanus, Regi Catholico à Consilijs, & Protonotarius Regni Aragoniæ Lib. 3. vita Ven. M. Franciscæ à SS. Sacramento Carmelit. Excalceatæ cap. 8. refert, qualiter ann. 1627. die 16. Julij DEIPARA Virgo huic Franciscæ divinitus revelaverit, ac in visione demonstraverit, quomodo eodem die ante aliquot secula S. SIMONI Stock tradiderit sacrum Scapulare, ac quam sibi accepta sit sacra Carmelit. Religio.

Florentius Schilling, Germanus, Ord. Clericorum Regularium. S. Pauli, in suis Concionibus Panegyricis Deipara Virg. MARIÆ sermone de sac. Scapulari.

Franciscus à Iesu Maria, Tom. 2. Commentarior. in 12. cap. Apocalypf. B. Ioan. lect. 3.

Christophorus Vdalricus Neuburger, Germ. in suis Concionibus Salisburgi editis, Prima parte serm. de Assumpt. D. Virginis.

Pro hac etiam tuenda, firmandaque veritate, ut alios non paucos transeamus, citari quoque queunt, Alexius à Passone, Italus, Alphonsus à Matre Dei, & Alphonsus Navarrus, Hispani; Angelus de Blanch, Sabaudus; Angelus Bucellini, & Augustinus Guardi, Itali; Blasius Hoitius Polonus; Franciscus à Puero IESU Belga, Franciscus à S. Angelo, Hispanus; Franciscus Potelius, Gerardus Formau, Gerardus Sayus, Tolofanus, Guilielmus Schultingius, Germanus, Ioannes Pelisse, Gallus; Iodocus ab Assche, & Martinus de Hooge, Belgæ; Michaël à Fonte, Hispanus; Nicolaus Auriscus, Italus; Petrus Collongues, Gallus; atque Seraphinus Georgius, Italus: qui de sacro Scapulari, aut ejus Sodalityo, quod in prædicta revelatione, ac Mariani habitus collatione fundatur, scripsere.

SOLET etiam adduci Codex manuscriptus vetustissimus Bibliothecæ Vaticanæ, qui non inferiorem fidem, authoritatem ac probationem confert huic visioni atque revelationi, quam præfactorum Authorum excusa volumina, in hujus Codicis priori parte S. ANGELI Carmelitæ ac Martyris vita continetur à Benedicto Gonono inter vitas Patrum Occidentis libro quarto evulgata: in altera S. SIMONIS Stockij historia, in cujus contextu subjecta leguntur. Sanctus SIMON gloriosam DEI Genetricem deprecabatur, ut Carmelitarum Ordinem speciali ipsius Virginis titulo insignitum, aliquo singulari privilegio communitet, dicens quotidie voce devotissima in suis Orationibus: Flos Carmeli, Vitis florigera,

44.

Authoritas
vetustissimi
codicis
M. S. Bibliothecæ
Vaticanæ
asseritur:
& quid ille
doceat?

rigera, Splendor caeli, Virgo puerpera, Mater mitis, sed viri nescia, Carmelitis da privilegia, Stella maris. B. MARIA Virgo cum multitudine Angelorum ipsi B. Viro apparuit Scapulare Ordinis ipsius in manibus tenens & dixit: Hoc erit tibi, & cunctis Carmelitis privilegium: in hoc mœnens aeternum non patietur incendium, &c.

Extare huiusmodi manuscriptum in Vaticano certum esse potest cuilibet Vaticanum consulenti, numero 3813, illius meminere *Michaël Munnoz* in Propugnaculo *Eliae Lib. 2. tit. 3. cap. 1. art. 2. num. 8.* (licet Typographi incuriâ substitutus sit num. 1813. loco 3813.) *Gregorius Nazianzenus à S. Basilio* in Adoption. Parthenia part. 2. cap. 15. uum. 2. *Lezana lib. de Patronatu Mariano Cap. 5. num. 10.* & alij complures.

Authoritatem manuscripto huic Codici conciliare videtur; primò gravissimorum Scriptorum exemplum, quorum alij è Vaticanis manuscriptis transcripsere plurima: alij è Bibliothecis, & Archivis Monasteriorum, quorum exarabant historiam, quasi è fontibus libenter accepere monumenta. Quo in genere nemini ignotus *Baronius* in Notis Martyrologij ad diem 22. Septemb. & alibi passim in Annalibus & Martyrologio: *Hcribertus Rosviedus* & *Benedictus Gononus* in vitis Patrum, hic Occidentis, ille Orientis: *Andreas Saussayus* in Martyrologio Gallicano, *Arnoldus Pontacus* Episcopus Vazatensis ad *Chronicon Eusebij Pamphyli* &c. Qui omnes de re Ecclesiastica, sacraque Historia optimè meriti esse censentur.

Secundò manuscriptum illud, nemine refragante, authoritatem habere censetur, ac fidem mereri, quod probati alicujus Authoris obtinuerit suffragium: atqui tale est hoc, de quo agimus, Vaticanum; Ergo &c. Constat quippe anno 1635. ab Illustrissimo D. *Horatio Justiniano* visum, lectum, extractum, atque congregatis SS. Officij iudicibus (quibus præerat Eminentissimus Cardinalis *Scaglia*, aderat & sacri Palatij Magister) fuisse expositum: qui omnes post accuratum, maturumque (ut in hoc solet adhibere Tribunali) examen, nihil repperunt, quo vel leviter manuscripti fides posset labefactari: imò suo decreto probarunt, atque Vaticanæ Bibliothecæ restituendum censuerunt. Mirum videtur viros sapientissimos, atque oculatissimos minimè observasse, si liber hic spurius esset, aut intrusus, aut inanis fidei historiam contineret, &c: Vide præfatum *Gregorium Nazianzenum loco supra citato: & Irenæum sect. 1. s. 2.*

Nec

Nec mel duntaxat præfatus codex ad examen & lucem vocatus est. Nam id etiam factum fuisse anno 1601. tradit Gononus *lib. 4. in vita S. Angeli*, quæ eodem continetur volumine cum vita *Stockij*, & ex eo permiffa est in lucem exire. Codicem verò manuscriptum, quasi divinitus fuisse repertum, scribit *Gononus*; qui etiam alterum de S. SIMONE nostro manuscriptum suggerit in *vitu PP. lib. 4. ex Bibliotheca Illustrissimi D. Roberti Berthelot, Damasceni Antistitis* depromptum: quod eandem *Stockij* visionem iisdem penè refert verbis. Hujus Manuscripti auctoritatem præclare tumentur *Irenæus loco sup. cit. & Raynaudus part. 2. cap. 1. Scapularis Mariam illustrati &c.*

Animadvertendum verò hic est, omnes supra productos Authores non planè convenire in anno, quo B. SIMON à Beatiss. Virg. Scapulare accepit. Constans tamen sententia est, id contigisse ab anno 1245. ad an. 1251. & communiter ad ann. 1251. referunt. Hæc verò diversitas nullum historię, aut facti adferre debet præjudicium, alioqui è Fastis ableganda forent penè innumera. Historiographi quippe, ne quidem consentiunt de anno nativitatis Christi Domini, & alij multis majoris momenti, quibus annotandis, elucidandisque majorem dedere operam.

CONTRA jam dicta objicit nuperus quidam Scriptor, & Marianæ vestis, privilegijque adversarius; quod nullus omnino B. SIMONI æqualis, aut suppar Scriptor, revelationis illius meminerit, atque ideo pro fabula habendam esse.

Verum si futilis hæc argumentandi ratio aliquid evinceret, arguenda etiam erit, ut de alijs similibus nihil dicam, fabulositatis historia vitæ *S. Alexij Romani*, quæ à Metaphraste, aliquot sæculis posteriore, primum evulgata est. Quomodo enim, inquit *loco citato Raynaudus*, in tam clara luce Christianitatis, viventibus eo tempore *SS. Augustino, Hieronymo, Paulino, Severo*, alijsque innumeris, nemo inventus esset, qui tantum DEI opus, tam insigne exemplum calcati sæculi, vel syllaba exarata attigisset, ante Metaphrastem tot sæculis posteriorem? In ijs, quæ antiqua traditione per manus accepta, nulli unquam perito, ac probo in dubium sunt vocata, absurdè ad fidem faciendam exposcitur Scriptor synchronus.

Et Launoyus hac in parte egregiam operam navavit *Calvino*, ad omnes traditiones non scriptas excutiendas Catholicis; quibus pro-

Discrepanria sententiarum in designando tempore collati Scapular. non obstat hæctenus assertis.

45.

Nuperi Scriptoris contra jam dicta objectio, dissolvitur.

Part. 2. quæst. 1.

Ad fidem Historię conciliandum non est semper

G

inde

necessarius
Scriptor
synchro-
nus.

inde ruinosum illud principium de necessitate Authoris synchroni, ad faciendam receptis jam olim sensibus fidem, nulla ratione ferendum est.

Sed demus adversario, quod postulat, querendum videlicet Authorem synchronum, à quo apparitio SIMONI nostro objecta, sit scriptis commissa: non idcirco causa cademus. *Petrus enim Severingtonus S. SIMONIS* individuus Comes, & actorum ejus scriptor, qui primus Burdigalæ B. SIMONE vita sancto publicus fuit Theologiae Professor, apparitionem, de qua agimus, literis mandavit. Habemus ergo Scriptorem synchronum, & quidem, ut supra quoque vidimus, gravem ac fide dignum, à quo posteriores *Coventriensis & Gressius &c.* è supra laudatis Authoribus eidem proximiores hauserunt.

Utrum u-
nus ejus-
modi suf-
ficiat?

Et si unus adversario Author B. SIMONIS synchronus *Severingtonus* non sufficiat, nã ille bellum se argutorem monstrabit, qui hac una securi magnam partem lucubrationum de vitis Sanctorum exciderit, & nominatim, quæ ex *S. Hieronymo* habemus, alijs intacta: ut vitam *S. Pauli Thebei*, *S. Hilarionis*, ac narrationem de *Malcho*, & de Muliere septies icta. Concidet item vita *S. Antonij*, à solo *S. Athanasio* descripta, & inter fragmenta reputabitur, quod nemo sanus, aut sobrius dixerit.

46.

Joannis Ba-
lei Episco-
pi Hæretici
de Simone
nostro te-
stimoniū.

AUDITO Catholicorum testimonio, si hæreticum SIMONI nostro testimonium perhibentem audire non pigeat, *Joannis Balei* Episcopi quondam Ossoriensis in Hibernia, at Lutheri postea hæresi infamis, non questum, sed utrum datum afferam testimonium. Sic autem habet num. 7. Centuria 4. *Quod ex solitudine DEI verbum sapiusculi annuntiaverit, ac plebis scelera taxaverit, sanctitatis ejus non leve argumentum est. Sed quod Mariam suis propitiam optaverit, à Spiritu Evangelica doctrina proutus ignaro prodijt. Quid aliud expectes ab Apostata, quam Blasphemias?*

Eodem spiritu prius in doctrinam, vitæ sanctimoniam, Propheticum spiritum, miraculorum prodigia & divinas SIMONIS nostri visiones debachatus fuerat: varia tamen illi adscripta negare non potuit; inter quæ duas antiphonas, scilicet *Flos Carmeli*, & *Ave Stella Matutina*, commemorat: Mortuum tandem affirmat, ac sepultum in Conventu Burdigalensi, subjungitque, *Eum postea, cum ex terra effoderetur corpus, Burdigalensis Archiepiscopus in sanctos Papisicos retulit.* *Hujus vitam*

vitam scripserant Monaldus Rosarius, Vasco: Rolandus Bouchier, Hannonius:
& Nicolaus Harlemensis, Batavus, Viri suis temporibus eruditi. Unde patet
manifesta jam olim fuisse B. SIMONIS nostri miracula, visionem,
revelationem, sanctitatem &c. cum ea hæreticus dissimulare non po-
tuerit. Verùm Apostata non eget commendatione Stockius, ejus
beatitudinem testatam faciunt *solemnne Officium* in toto Carmelitarum
Ordine, à plurimis jam annis, sub ritu duplici, auctoritate Pontifi-
cia celebratum; ac longè antea in Conventu Burdigalensi: *miracula*,
quibus ejusdem illustrantur Reliquiæ sacræ: *indulgentiæ*, quas ipsius ad
tumulum accedentes, ex liberalitate Sedis Apoltoliæ ducantur, &
alia similia.

Tria potis-
simum te-
statam fa-
ciunt *Simo-
nis* nostri
sanctitatē.

C A P U T VIII.

*Alijs argumentis eadem revelatio, Marianiq̃
Scapularis donum illustantur ac
roborantur.*

U E M A D M O D U M omnipotens DEUS, *mirabilis in San-
ctis suis*, ad eorum declaranda merita, ac demonstrandam
gloriam, quam plurima omni tempore, per universum
terrarum Orbem mortalibus ad eorundem invocationem,
aut mediantibus eorum sacris Reliquijs, vel rebus quoquo modo ad
eos pertinentibus præstitit beneficia & patravit miracula & prodigia:
ita etiam ad immensam Matris suæ manifestandam gloriam, & admi-
randam meritorum ejus magnitudinem atque efficaciam declarandam,
per sacrum ejusdem SCAPULARE, & superioribus sæculis, & hoc no-
strò potissimum, innumera, per omnes Christiani Orbis Provincias
operatur prodigia & mirabilia. Cum autem DEVS ad confirmatio-
nem alicujus veritatis patrat miraculum, attestatur loquenti ac pro-
ponenti eam veritatem; ut præclare docent *SS. Augustinus & Gregorius*,
habebimus proinde DEUM sanctitati nostri SCAPULARIS attestantem
ac comprobantem, si ostenderimus adhibito Mariano S C A P U L A R I
quædam miracula supra naturæ cursum edita. Esto verò non proba-
rent formaliter ac directè (ut videtur velle Irenæus) hæc miracu-
la re-

47.

Cur Deus
per SS.
Virginem,
aliosque
Sanctos tot
ac tanta
operetur
prodigia?

*Lib. de ci-
vilit. Cred.
cap. 16.
27. moral.
cap. 3.*